

Liike-elämän näkökulmasta:

VÄITOS:

Vaatteiden hankinta kotimaasta halpatuontia edullisempaa.

Diplomi-insinööri **Heikki Mattilan** väitöskirja otsikon aiheesta tarkastettiin Lappeenrannan teknisessä korkeakoulussa perjantaina 19.3.1999. Referoimme Etelä-Suomen Sanomien "Väitöksiä" -palstaa 20.3.99:

"Vaikka kaukomailta ostettuna vaateen hankintahinta on jopa puolet halvempaa kuin kotimaasta, joudutaan tilaukset tekemään puoli vuotta ennen sesonkia. Ennustevirheen mahdollisuus kasvaa pitkän toimitusajan takia, ja niinpä jopa neljännes joudutaan myymään alennusmyynneissä. Samaan aikaan jollekin toiselle tuotteelle olisi kysyntää, mutta niitä ei ole ostetu vähittäiskauppaan."

"Mikäli vaate hankittaisiin kotimaasta, toimitusajat lyhenisivät, myyntiennusteiden tekeminen helpottuisi, ja tuotteet voitaisiin hankkia kysynnän mukaan. Näin suurempi osa tuotteista päästäisiin myymään alkuperäisellä vähittäishinnalla. Siitä puolestaan seuraa, että pääoman kiertonopeus kasvaa, katetuotto suhteessa varastoihin sitoutuvaan pääomaan on suurempi, ja vähittäiskaupan tulos paranee."

"EU:n tekstiili- ja vaatetusteollisuudesta on kadonnut kymmenessä vuodessa lähes miljoona työpaikkaa. Työpaikkojen katoaminen johtuu juuri halpatuonnista."

Diplomi-insinööri Heikki Mattila toimii kansainvälisen liikkeenjohdon konsulttina.

Vaatetusala valmistelee kotimaisuuskampanjaa.

LAHTI. Tekstiili- ja vaatetusteollisuus valmistelee uutta kotimaisuuskampanjaa. Sitä huolestuttaa kotimaisen osuuden romahtaminen 16 prosenttiin tarjonnasta. EU-vuosina vaatteiden tuonti Ruotsista on peräti viisinkertaistunut. Tekstiili- ja vaatetusteollisuuden seuraava kampanja kestää kolme vuotta. Perusbudjetti on neljä miljoonaa markkaa. Rahoittajiin kuuluvat yrittäjäyhdistyksen lisäksi mm. kauppa, Suomalaisen työn liitto sekä työntekijäliitto Teva.

Uutislehti 100, 10.3.99

Tevan työsuojelusihteeri TOIVO KERÄNEN:

"Tekstiili- ja vaatetusallalla päivän sana on erikoistuminen. Erikoistua voi monella tavalla - vaikka mitoitukseen taikka muuhun omaan sektoriin."

Etelä-Suomen Sanomat 10.3.99

HYVÄT PIENIKOKOISET NAISJÄSENET!

Olen koko aikuisiän - siis vuosikymmeniä - pärjännyt 153-senttisenä pituuttani useinkaan ajattelematta. Harmilliseksi asia muuttuu silloin, kun itse ei voi vaikuttaa olosuhteisiin, kuten - aikataulu tai muu tärkeä informaatio on asetettu niin ylös, ettei varsinkaan kaksiteholaseilla pysty niskojaan taittamatta tekstiä lukemaan, - tungoksessa on keksittävä jotain mielenkiintoista omista kengänkärjistä, kun toisten selkien takaa ei mitään näe, - pienikokoiset kengät ja vaatteet ovat vieläkin myymälän korkeimmalla tangolla tai tasolla - ja mikä pahinta, lyhyiden naisten vaatteita ei yleensä ole myytävänä.

Miksi ei haluta ymmärtää, että ihmiset ovat ensin eri pituisia ja pituusryhmässään eri paksuisia? Eikä pituuden vuoksi tarvitse vähätellä ketään, vaikka hän ei ylläkään standardimittoihin. Kiitos yhdistyksemme puuhaihmisille, jotka toimivat asiassa parhaaksemme. Olemmeko me lyhyet itsekään pitäneet tätä asiaa tärkeänä, kun yhä hiljaisesti hyväksymme tilanteen ja sopeudumme siihen?

Miksi sitten ei ole enemmän valinnanvaraa? Ehkä vastaus löytyy pienyrittäjän kokemuksista.

Kun aloitat tuotannollista toimintaa, sitoutuu siinä varoja ennen kuin sopiva tuote on edes syntynyt. Ja kenen varoja ne ovat? Tietysti niiden, jotka uskovat asiaansa ja sijoittavat varansa tähän kaikkeen. Kun takana ei ole suurta liikeketjua, on tietysti selvää, että pennit on laskettava tarkasti tietäen, että kannattavuus tulee mahdollisesti vasta aikojen kuluttua.

Tieto erikoiskokoisista tuotteista leviää. Kiinnostusta on, ja monet päivittelevät, että mitä ihmettä tämä nyt on! Moni toivottaa riemuissaan onnea ja menestystä - että vihdoinkin! - ja hyvää jatkoa! Usein vain käy niin, ettei sitä konkreettista kannatusta kuitenkaan haluta osoittaa vaan pitää vielä mieltä, jospa sitten ensi syksynä tarvitsisin jotakin - tulihan juuri ostetuksi uusi vaate - tai jospa vaikka alennusta saisin, niin sitten voisin kokeilla.

Erikoismitoitettujen vaatteiden tekijänä ihmettelen, olemmeko hyväksyneet epäsovivien asujen pitämisen niin vahvasti, ettemme halua pukeutua pituutemme edellyttämiin tuotteisiin, vaikka ne ovat perusvaatteita ja hinnaltaan kohtuullisia. Luulisi niillä olevan sen verran menekkiä, että pienoinen varasto silloin tällöin uusiutuisi.

Mistä hinta sitten muodostuu?

Seuraavassa pieni esimerkki yhden tuotteen vaatimista toimenpiteistä ja niiden vaikutuksesta hinnan muodostukseen. Luettelo ei ole täydellinen mutta osoittaa sen, että suuria katteita ja voittoja ei hintoihin voi sisällyttää.

Esimerkki 1

Valmistetaan kotimaassa esim. 50 kpl jakkuja - laadun pitää tietysti olla hyvä - siis yhden jakun hinta:

	Hinta	Alv	Rahaa kuluu
Ostetaan kangas (35,1/m ² 22%alv)menekki n. 2m	70,00	15,40	85,40
Vuorikangas(17,-/m+alv)	34,00	7,50	41,50
Tukikankaat, napit, niskalenkit, tuotelaput, muut tarvikk.	20,00	4,40	24,40
Mallisuunnittelu, mallijakun ompelu (osuus 50:stä)arvio	15,00	3,30	18,30
Kaavojen teko, sarjominen eri mittoihin(osuus 50:stä)arvio	15,00	3,30	18,30
Kankaan hankkiminen, kuljetus, leikkaus, ompelu ja valmiin jakun viimeistely (hintaa mallista riippuvainen), kuljetus ompelimosta, yhteisarvio	150,00	33,00	183,00
Valmistuksen kulut	304,00	62,50	366,50

Esimerkki 1 jatkuu seuraavalla sivulla.